

Laidiens: 15.12.2020., Nr. 242

Oficiālās publikācijas Nr.: 2020/242.1

Ministru kabineta noteikumi Nr. 730

Rīgā 2020. gada 10. decembrī (prot. Nr. 82 3. §)

Ekspluatējamu ēku energoefektivitātes minimālās prasības

*Izdoti saskaņā ar Ēku energoefektivitātes likuma
4. panta otro daļu*

1. Noteikumi nosaka minimālās prasības:

1.1. ekspluatējamās ēkas (turpmāk – ēka) enerģijas patēriņa līmenim un primārās enerģijas patēriņa līmenim;

1.2. ēkas inženiertehnisko sistēmu automatizācijas un vadības sistēmu funkcionalitātei, telpu mikroklimatu pašregulējošu ierīču uzstādīšanai, ēkā patērētā energoresurss vai enerģijas uzskaiti;

1.3. elektrotransportlīdzekļu uzlādes punktu ierīkošanai ēkā.

2. Ēka uzskatāma par atbilstošu enerģijas patēriņa līmeņa un primārās enerģijas patēriņa līmeņa minimālajām prasībām, ja tās energoefektivitātes klases rādītājs saskaņā ar normatīvajiem aktiem ēku energosertifikācijas jomā atbilst E klasei vai augstākai klasei.

3. Ēkas atbilstību enerģijas patēriņa līmenim nosaka vienā no šādiem veidiem:

3.1. veic ēkas energosertifikāciju normatīvajos aktos par ēku energosertifikāciju paredzētajā kārtībā;

3.2. nosaka vidējo siltumenerģijas patēriņu pēdējos trijos kalendāra gados, ņemot vērā ēkas aprēķina platību.

4. Ēkas atbilstību primārās enerģijas patēriņa līmenim nosaka vienā no šādiem veidiem:

4.1. veic ēkas energosertifikāciju normatīvajos aktos par ēku energosertifikāciju paredzētajā kārtībā;

4.2. nosaka vidējo ēkas energoresursu patēriņu pēdējos trijos kalendāra gados un šo patēriņu reizina ar primārās enerģijas faktoriem katram energoresurssam. Primārās enerģijas faktorus nosaka atbilstoši normatīvajiem aktiem par ēkas energoefektivitātes aprēķina metodēm, un vidējo ēkas energoresursu patēriņu attiecina, ņemot vērā ēkas aprēķina platību.

5. Daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā patērēto siltumenerģiju uzskaita atsevišķi katrai dzīvojamo un nedzīvojamo telpu grupai. Patērētās siltumenerģijas uzskaitē izmanto attālināti nolasāmus individuālus siltumenerģijas patēriņa skaitītājus vai individuālus siltuma maksas sadalītājus katram sildelementam, ja individuālu siltumenerģijas patēriņa skaitītāju uzstādīšana nav tehniski iespējama vai nav ekonomiski pamatota. Individuālie siltumenerģijas patēriņa skaitītāji atbilst metroloģiskajām prasībām, kas noteiktas normatīvajos aktos par mērījumu vienotību, bet

individuālie siltuma maksas sadalītāji – normatīvajiem aktiem par kārtību, kādā nosaka, aprēķina un uzskaita katra dzīvojamās mājas īpašnieka maksājamo daļu par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem.

6. Individuālu siltumenerģijas patēriņa skaitītāju daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas telpu grupā uzstāda, ja ir tehniski iespējams ar vienu skaitītāju uzskaitīt visā telpu grupā patērēto siltumenerģiju.

7. Individuālu siltuma maksas sadalītāju un individuālu siltumenerģijas patēriņa skaitītāju uzstādīšanas ekonomisko pamatojumu izvērtē dzīvojamās mājas pārvaldītājs atbilstoši individuālu siltuma maksas sadalītāju uzstādīšanas ekonomiskā pamatojuma aprēķināšanas metodikai (1. pielikums) un individuālu siltumenerģijas patēriņa skaitītāju uzstādīšanas ekonomiskā pamatojuma aprēķināšanas metodikai (2. pielikums). Individuālu siltuma maksas sadalītāju vai individuālu siltumenerģijas patēriņa skaitītāju uzstādīšana ir ekonomiski pamatota, ja, piemērojot Valsts kases tīmekļvietnē publicēto pēdējā pieejamā ceturkšņa attiecīgo diskonta likmi ilgtermiņa ieguldījumu patiesās vērtības noteikšanai saimnieciskās darbības veidam "Nekustamais īpašums (vispārīgi)", neto tagadnes vērtība 10 gadu atmaksāšanās periodam ir pozitīva.

8. Individuālu siltuma maksas sadalītāju un individuālu siltumenerģijas patēriņa skaitītāju uzstādīšanas tehnisko iespējamību un ekonomisko pamatojumu atkārtoti izvērtē pēc tam, kad daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā, kurā individuāli siltuma maksas sadalītāji vai individuāli siltumenerģijas patēriņa skaitītāji nav uzstādīti, ir veikta apkures sistēmas atjaunošana vai pārbūve.

9. Ēkas tiek aprīkotas ar pašregulējošām ierīcēm gaisa temperatūras atsevišķai regulēšanai katrā telpā vai, ja tas ir pamatoti, telpu grupā, ja tiek mainīta ēkas apkures sistēmas daļa, kas ražo siltumenerģiju (siltumģenerators).

10. Nedzīvojamo ēku, kuras lietderīgā nominālā jauda apkures sistēmas vai apvienotas apkures un ventilācijas sistēmas vajadzībām vai arī gaisa kondicionēšanas sistēmas vai apvienotas gaisa kondicionēšanas un ventilācijas sistēmas vajadzībām pārsniedz 290 kilovatus, līdz 2025. gada 1. janvārim aprīko ar ēkas automatizācijas un vadības sistēmu.

11. Ēkas automatizācijas un vadības sistēma nodrošina:

11.1. iespēju pastāvīgi uzraudzīt, reģistrēt, analizēt un koriģēt ēkas enerģijas izmantošanu;

11.2. iespēju salīdzināt un novērtēt ēkas energoefektivitāti, atklāt ēkas inženiertehniskās sistēmas efektivitātes zudumus un informēt ēkas pārvaldītāju par ēkas energoefektivitātes uzlabošanas iespējām;

11.3. tiešsaisti ar ēkas inženiertehnisko sistēmu un spēju veikt funkcijas neatkarīgi no inženiertehniskās sistēmas sastāvdaļu ražotāja.

12. Līdz 2025. gada 1. janvārim katrā publiskā ēkā ar vairāk nekā 20 autostāvvietām ierīko vismaz vienu elektrotransportlīdzekļu uzlādes punktu.

13. Šo noteikumu 5., 6., 7., 8., 9., 10. un 11. punkts stājas spēkā 2021. gada 1. janvārī.

14. Individuālajiem siltuma maksas sadalītājiem un individuālajiem siltumenerģijas patēriņa skaitītājiem, kas uzstādīti pirms 2021. gada 1. janvāra un nav attālināti nolasāmi, līdz 2027. gada 1. janvārim nodrošina attālinātu nolasāmību vai aizstāj tos ar attālināti nolasāmiem individuāliem siltuma maksas sadalītājiem vai individuāliem siltumenerģijas patēriņa skaitītājiem.

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Noteikumos iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvas 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvas 2012/27/ES par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 30. maija Direktīvas (ES) 2018/844, ar ko groza Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti un Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti;
- 4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 11. decembra Direktīvas (ES) 2018/2002, ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti.

Ministru prezidenta vietā –
Ministru prezidenta biedrs,
tieslietu ministrs

J. Bordāns

Ekonomikas ministrs

J. Vitenbergs

1. pielikums

Ministru kabineta

2020. gada 10. decembra

noteikumiem Nr. 730

Individuālu siltuma maksas sadalītāju uzstādīšanas ekonomiskā pamatojuma aprēķināšanas metodika

1. Kopējās siltuma maksas sadalītāju un to darbībai nepieciešamo iekārtu uzstādīšanas un apkures sistēmas pielāgošanas izmaksas aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$I_{kop.uzst.} = (I_{al.uzst.} \times N) + (I_{pap.reg.} \times N_{pap.reg.}) + (I_{pap.rad.} \times N_{pap.rad.}) + I_{apk.}, \text{ kur:}$$

$I_{kop.uzst.}$ – kopējās iekārtu uzstādīšanas izmaksas (*euro*);

$I_{al.uzst.}$ – siltuma maksas sadalītāju iekārtas un tās uzstādīšanas izmaksas par vienu sildelementu (*euro*);

$I_{pap.reg.}$ – termoregulatoru un apvadcauruļu uzstādīšanas izmaksas par vienu sildelementu (*euro*);

$I_{pap.rad.}$ – viena sildelementa uzstādīšanas izmaksas (*euro*);

N – sildelementu skaits ēkā;

$N_{pap.reg.}$ – sildelementu skaits, kam jāuzstāda termoregulators vai apvadcaurules;

$N_{pap.rad.}$ – sildelementu skaits, kas jāuzstāda;

$I_{apk.}$ – citas apkures sistēmas pielāgošanas izmaksas, kas nepieciešamas siltuma maksas sadalītāju darbības nodrošināšanai.

2. Kopējās siltuma maksas sadalītāju iekārtu ekspluatācijas izmaksas gadā aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$I_{ikg.} = (N \times I_{al.ekspl.}) \times 7, \text{ kur:}$$